

ת"פ 12422/07/14 - מדינת ישראל נגד כארים אבו חדיר (עציר) - הדיון בעניינו הסתיים, פאתחי שאויש, עמאר עלי חסן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12422-07-14 מדינת ישראל נ' אבו חדיר(עציר) 19 אוקטובר 2014
ואח'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. כארים אבו חדיר (עציר) - הדיון בעניינו

הסתיים

2. פאתחי שאויש (עציר)

3. עמאר עלי חסן (עציר)

גזר דין

רקע

1. הנאשמים 2 ו-3 הועמדו לדין בכתב-אישום אחד, ביחד עם נאשם נוסף (הנאשם 1). ביום 17.9.2014 הורשעו הנאשמים 2 ו-3, על-יסוד הודאתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו להם בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וכן ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+3 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים 2 ו-3, ביום 3.7.2014 בשעות 16:00-19:30, בעקבות חשד כי כפעולת נקם לחטיפת שלושת הנערים היהודים נרצח נער תושב שועפט, התאספו מספר רב של מפגינים ומפרי סדר (להלן: המפגינים), ברחוב הראשי בשכונת שועפט בואכה בית חנינה. המפגינים חסמו את הכביש באמצעות דלתות וצמיגים בוערים, וכן יידו אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים לעבר כוחות הביטחון. הנאשמים היו חלק מן המפגינים האמורים, וסרבו להתפנות מן המקום. הנאשמים 2 ו-3 יידו אבנים לעבר כוחות הביטחון כאשר הם רעולי פנים.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש במסגרת הסדר הטיעון ביניהם, וכל צד נותר חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה עמדה על חומרת המעשים המיוחסים לנאשמים 2-3 ועל הערכים החברתיים שנפגעו בגינם, ועתרה למתחם ענישה הנע בין 5 ל-15 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה להטיל על שני הנאשמים 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס.

4. מנגד, בא-כוח הנאשם 2 הפנה לפסיקה בעניין הענישה הנוהגת בסוג העבירות בהן עסקינן. לטענת הסנגור, מתחם הענישה ההולמת נע ממספר חודשי עבודות שירות ועד מאסר בפועל קצר מאחורי סורג וברית. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא ועתר להסתפק בימי המעצר (כחודשיים וחצי).

בא-כוח הנאשם 3 טען כי מתחם הענישה ההולמת נע בין מאסר על תנאי ושל"צ ועד 4 חודשי מאסר בפועל (לריצוי בעבודות שירות). הסנגור עמד אף הוא על הנסיבות לקולא בעניין מרשו, וכן על הרקע שהוביל למעשים, ועתר אף הוא להסתפק בימי המעצר.

הנאשמים הביעו חרטה בדבריהם לפניי. החרטה נשמעה לי כיוצאת מהלב וככנה לגבי שני הנאשמים.

מתחם העונש ההולם

5. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות, בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בכל הנוגע לערכים החברתיים שנפגעו - נטילת חלק ביידוי אבנים לעבר כוחות ביטחון במסגרת התפרעות רבת-משתתפים, טומנת בחובה סיכון ברור לחיים ולגוף של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, וכן פגיעה ממשית בסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק. חומרתם של מעשים אלה בולטת, שעה שאלה אירעו בעת שהפרות סדר חמורות חוזרות ונשנות התרחשו במספר מוקדים ברחבי העיר והארץ, על רקע תקופה שהתאפיינה במתיחות גבוהה. בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע עבירות אלה נוכח חומרתן, פגיעתן בסדר הציבורי ופוטנציאל הנזק הגלום בהן. **בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה שלפניי** מלמדת כי מדובר בהתפרעות בה נטלו חלק מספר רב של מפגנים, אשר חסמו את הכביש הראשי בשכונת שועפט באמצעות דלתות וצמיגים בוערים, ויידו אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים. הנאשמים 2 ו-3 נטלו חלק פעיל בהתפרעות בעודם רעולי פנים, ויידו אבנים לעבר כוחות הביטחון. למרבה המזל, המעשים לא הובילו במקרה זה לפגיעה פיזית בשוטרים. יוער כי העובדה שהנאשמים 2-3 היו רעולי פנים, מהווה נסיבה מחמירה שכן יש בה כדי להעיד על תעוזה ותכנון, וכן על בחירה לבצע את המעשים על-אף המודעות לכך שהינם אסורים. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי בתי המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשי מאסר הכוללים רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית.

6. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות (שכללו נטילת חלק בהתפרעות חמורה תוך יידוי אבנים לעבר כוחות הביטחון בעוד הנאשמים 2-3 רעולי פנים); ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל ויותר (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי י-ם) 45440-10-13 מדינת ישראל נ' אבו מאדי (18.11.2013); ראו והשוו גם: עפ"ג (מחוזי י-ם) 48515-02-14 קאווס נ' מדינת ישראל (22.6.2014)).

7. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 לא לחוק העונשין. **לחובת הנאשמים 2-3** שקלתי את חומרת המעשים המיוחסים להם ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם. בנוסף, יש ליתן משקל מסוים לכך שאין מדובר בהסתבכותם הראשונה של הנאשמים 2-3 עם החוק: לחובת הנאשם 2 אי-הרשעה מבית-משפט לנוער שהתיישנה, בגין עבירות של תקיפה, החזקת סכין והיזק לרכוש במזיד שבוצעו בשנת 2006. לחובת הנאשם 3 הרשעה קודמת שהתיישנה, בגין עבירה של החזקת סכין שבוצעה בשנת 2005. יוער כי לגבי שני הנאשמים מדובר ברישום פלילי שהתיישן (לגבי הנאשם 2 מדובר באי-הרשעה). הדבר משליך על המשקל שיש ליתן לרישום הפלילי האמור.

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשמים בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת נטילת האחריות מצידם. עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של כל אחד מן הנאשמים (יוער כי הנאשם 2 ביצע את העבירות בהיותו כבן 22, ואילו הנאשם 3 ביצען כשהיה כבן 31 ולו ילדים קטנים). כמו כן שקלתי את החרטה הכנה שהביעו שני הנאשמים בדבריהם לפניי. אעיר כי לא נעלמו מעיני טענות בא-כוח הנאשם 3 על הרקע לביצוע העבירות עקב הרצח המזעזע של הנער משועפט. עם זאת, הדרך למחאה חייבת להיעשות בדרכים חוקיות ולא בדרכים אלימות תוך סיכון חיי אדם.

8. אשר לשיקולי אחידות הענישה - נאשם 1, אשר הועמד לדין ביחד עם הנאשמים שלפניי, הורשע לפי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין. בעקבות הסכמת הצדדים במסגרת הסדר טיעון סגור לעונש, נגזרו על הנאשם 1 60 ימי מאסר בפועל החל מיום מעצרו, לצד הטלת מאסר מותנה (ראו פרוטוקול דיון מיום 17.8.2014, אשר התקיים לפניי כב' השופטת פיינשטיין). יוער כי הנאשם 1 הורשע בעבירה של התפרעות בלבד, להבדיל מן הנאשמים שלפניי אשר הורשעו אף בעבירה של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. זאת ועוד; הנאשם 1 לא היה רעול פנים, בניגוד לנאשמים שלפניי. כמו-כן, אין כל אינדיקציה בפרוטוקול הדיון בעניינו של הנאשם 1, כי לחובתו עבר פלילי מסוג כלשהוא. בהתחשב בכל אלה, ראוי כי עונשם של הנאשמים שלפניי יהיה חמור יותר ביחס לעונש שהושת על הנאשם 1.

סוף דבר

9. לאחר איזון בין מכלול השיקולים לחומרה ולקולא, אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים 2-3 כדלקמן:

א. 3.5 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורם ממאסר. התנאי הוא שכל אחד מן הנאשמים לא יעבור עבירת התפרעות או כל עבירה של תקיפת שוטר.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

עמוד 3

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ד,
22/09/2014 במעמד הנוכחים.
דנה כהן-לקח , שופטת